

POSUDEK VEDOUČÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: MAKSYMOW Jakub

Obor: režie-dramaturgie ALD

Vedoucí diplomové práce: prof. MgA. Karel Makonj

Diplomová práce J. Maksymova na téma vztahu herce a loutky jako rovnocenných partnerů (z hlediska režiséra) již v názvu zdůrazňuje praktický režijní přístup k tématu, nikoli zájem čistě teoretický.

Diplomant ve své práci analyzuje především své čtyři inscenace, dvě školní, dvě mimoškolní, a sice Paprsky slunce, Já jsem Krabat, Růst krystalu a Tisíc tuctů – většinu z nich většina z nás asi viděla...

Je třeba přiznat, že bakalářské studium tohoto diplomanta neprobíhalo na katedře zcela hladce – začínal jako student ve studijním programu Divadlo v netradičních prostorech, poté přešel do studijního programu Režie-Dramaturgie ALD, jeho první režijní semestrální práce se neobešly bez tvůrčích problémů, nedostatky byly spatřovány především v diplomantově spolupráci s hercem i v přílišném lpění na své předem připravené režijní koncepci, díky tomu se ocitl v poměrně nezáviděníhodné situaci režiséra bez „svého“ ročníku, což jen posílilo jeho nezakotvenost mezi amatérským a profesionálním prostředím, která jsou přece jen dosti odlišná nejen ve svých nárocích, ale především ve svých východiscích.

Domnívám se, že leccos z výše řečeného se odráží i v této práci. Jisté slabiny cítím právě v pasážích věnovaných herci, kteří nejsou pro diplomanta zcela rovnocennými a stejně inspirovanými partnery jako objekty (loutky). Proč ne, pokud se J. Maksymov hlásí k tomu, že je a chce být loutkářem. Trochu se však obávám, že tato nerovnocennost není vědomá, ale podvědomá – název práce lze totiž vykládat dost dvojznačně: jednak jako rovnocennost mezi hercem a loutkou, jednak jako možnost herce i loutky (objektu) být rovnocennými partnery režiséra.

Ani v reflexích inscenací se diplomant nevyhne přílišné popisnosti a poměrně malému odstupu a nadhledu. Ne vše v této práci je zacíleno k titulnímu tématu, na které čtenář vlastně nedostává adekvátní odpověď. V prostoru mezi režijní koncepcí a režijním konceptem cítím ještě velký prostor, který se ještě diplomantovi nepodařilo zcela odhalit ani teoreticky, ani kreativně.

Na druhou stranu je třeba přiznat, že se J. Maksymov věnoval psaní této práce velmi cílevědomě, ovšem na řadu připomínek příliš nereagoval.

Diplomovou práci d o p o r u č u j i k obhajobě.

Datum: 3.9. 2016

.....
p o d p i s